

ДЕТСКА РАДОСТЬ

КНИЖКА ПЪРВА

ГОДИНА ШЕСТНАДЕСЕТА

1930 — 1931

РЕДАКТОРЪ РАНЬ-БОСИЛЕКЪ

ЛЮЛКА

Въ двора камъни подложихъ и дъска отгоре сложихъ.

— „Тичай, Мико, тичай Славе!“
Вече люлката направихъ!
Кой се люшне ще повтори! —
Ту надоле, ту нагоре.
Кой повтори, ще потрети.
Здраво само се държете!
И кой падне — да не плаче!
Хайде, тичайте играчи!“

Трупатъ се отвредъ другари.
Всъки гледа редъ да свари.
Само Шарко срѣдъ дѣската
не помръдва си краката.
Той съсъ всички се люлѣе.
На страхливците се смѣе.

Люлката се спушта, дига...
Запъхтѣнъ играчъ пристига.
— „Откога звънецъ удари!
Вий не чухте ли, другари?“

„Стига вече се люлѣхте!
За школото закъснѣхте!
Дайте само азъ накрая
да се люшна както зная!“

Рань-Босилекъ

